

Через те, що остання є джерелом нових ідей, яких потребує як приватний так і державний сектор, забезпечує та відповідає за рівень збалансованості ринку праці, ступеня інноваційної налаштованості підприємств, створення осередків ідейності, які можливо трансформувати в безпосереднє благо того іншого.

Таким чином, розвиток національної системи вищої освіти можливий лише шляхом вдосконалення механізму державного регулювання її конкурентоспроможності.

Вище викладене зумовлює необхідність розробки напрямів удосконалення механізму забезпечення конкурентоспроможності вищої освіти України, який би у повній мірі відповідав сучасним умовам формування інноваційної моделі економіки, заснованої на знаннях та компетентностях, що, в свою чергу, вказує на перспективність подальших досліджень у даному напрямку.

Література

1. Вахштайн В. С. Две модели образовательных систем: континентальная и атлантическая. Прогнозис. 2006. № 3. С. 321–352, с. 324. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.intelros.ru/pdf/prognosis/321-352_vahshtain.pdf.

2. Левченко О. М., Царенко І. О. Конкурентоспроможність вищої освіти України у вимірі міжнародних систем ранжування. Економіка і організація управління. 2016. № 3 (23). С. 73-81.

Яковенко Р. В.

кандидат економічних наук, доцент
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький, Україна

АВТОМАТИЗАЦІЯ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ РОБОТИ У ВНЗ ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ ЇЇ ЕФЕКТИВНОСТІ

Автоматизація (англ. – automation) – один із способів підвищення продуктивності праці, наслідок науково-технічного прогресу. Також є однією з можливих причин зростання рівня безробіття за умов неадекватної державної економічної чи галузевої політик [3, с. 10]. Рівень автоматизації виробництва характеризує ступінь впровадження досягнень науково-технічного прогресу, визначає місце і роль сучасної людини у сучасному виробництві.

Якщо машинна техніка в індустріальну епоху реалізує і примножує головним чином фізичні сили людини, то інформаційно-комунікаційні технології, комп'ютерна техніка реалізують і примножують можливості людського розуму [2, с. 11]. Оскільки Україна знаходиться на цивілізаційній стадії формування та поширення засад інформаційного, постіндустріального господарства, розглянемо можливості автоматизації оцінки роботи вищого

навчального закладу, як визначального виробничого суб'єкта постіндустріальної економіки.

Процеси фіктивізації людського капіталу – зростання частки людського капіталу, на формування якого витрачаються значні ресурси, але який при цьому не буде корисно використаний і не сприятиме економічному зростанню, не принесе користі суспільству – зумовлені передусім складною соціально-економічною ситуацією в Україні, кризовими явищами в усіх сферах суспільного життя, нестабільністю у соціально-трудої сфері, які продовжують посилюватись [1, с. 55]. Так, доволі часто в процесі управління вищою освітою домінують особисті суб'єктивні підходи, що базуються на прагненні отримання додаткового доходу за рахунок зловживання службовим становищем і маніпулювання суспільною думкою. Це ускладнює процеси цивілізаційного поступу нашої держави, погіршує кількісні та якісні показники діяльності окремих закладів вищої освіти.

Дуже цікавим явищем в інформаційну епоху (від якої, втім, Україна суттєво відстає) є поширення чуток керівництвом вузів, як визначальний і єдиний доступний/зрозумілий інструмент інформаційної політики. Невипадково, що це відбувається у визначальній інституціональній одиниці постіндустріальної економіки (в індустріальній економіці – такою одиницею є промислове підприємство). Метою такої діяльності є дискредитація кращих робітників та перерозподіл ставок навчального навантаження від локомотивів наукового розвитку до родичів та зацікавлених осіб; тобто являє собою фактично узаконену крадіжку грошей.

Часто-густо розподіл навчального навантаження підміняє собою або доповнює роль пенсійного фонду. Тобто додаткові обсяги навчального навантаження отримують особи пенсійного та передпенсійного віку, які не є представниками «креативного» класу, а являють собою адміністративний непродуктивний прошарок людського потенціалу.

Автоматизація оцінювання якості роботи у ВНЗ – справжня проблема, що суттєво ускладнює шахрайство, крадіжки та відкати при розподілі навчального навантаження. Йдеться, в першу чергу, про індекс Хірша, Імпакт-фактор та показники інституціональних репозитаріїв, тобто об'єктивні показники, що характеризують інтенсивність розвитку закладу вищої освіти. Саме в них намагаються втручатися представники непродуктивного класу, для відносного «вирівнювання» рівня внеску в розвиток закладу вищої освіти представниками різних «класів». Втручання у визначення індексу Хірша та Імпакт-фактору є доволі складним, що викликає постійне роздратування з боку зацікавлених осіб. Натомість втручання у діяльність репозитаріїв має місце через вказівки, формально індикативні, а насправді директивні плани щодо показників окремих працівників та структурних підрозділів, зміни (звільнення) відповідальних осіб, що неспроможні виконувати розпорядження та дотримуватись виконання поставлених завдань.

Отже, для підвищення ефективності діяльності вищої освіти як на макро-, так і на мікрорівні слід відмовитись від суб'єктивного підходу до оцінки

ефективності діяльності окремих працівників та структурних підрозділів, позбутись матеріального мотиву в процесі управління цим процесом. Найпотужнішим важелем цього є автоматизація та об'єктивізація оцінювання якості роботи в сфері вищої освіти через визначення параметрів індексу Хірша та Імпакт-фактору та встановлення рівня оплати праці кожного окремого працівника залежно від них, а не від рівня наближеності до керівництва чи розміру матеріальних потреб.

Література

1. Брінцева О. Г. Фіктивізація людського капіталу як чинник виникнення нових ризиків у сфері зайнятості. Людина і праця в економіці регіону : Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції 31 жовтня 2016 р. (Частина 1: Актуальні проблеми соціально-трудова відносин). Кропивницький : РВЛ ЦНТУ, 2016. С. 55–56.
2. Чухно А. А. Економічна теорія : [у 2-х т.]. К. : ДНУ АФУ, 2010. Т. 2. 628 с.
3. Яковенко Р. В. Тлумачний англо-український словник економічних термінів з елементами теорії та проблематики. Дидактичний довідник. [Вид. 2–ге, випр.]. Кіровоград : видавець Лисенко В.Ф., 2015. 130 с.

Гончаренко Ю. В.
Класичний приватний університет
м. Запоріжжя, Україна

МЕТОДИКА ВИМІРЮВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПРОЗОРОСТІ ВЕБСАЙТУ ЗВО

В умовах сучасної економіки будь-який суб'єкт господарювання може бути успішним лише за умов відповідності ряду вимог, найбільш важливими серед яких є прозорість ведення діяльності, ефективність управління, відповідність загальноприйнятим нормам, стандартам, закріпленим на законодавчому рівні.

Заклади вищої освіти відображають свою освітню та наукову діяльність, демонструють конкурентні переваги своїм споживачам через офіційні вебсайти[1], контент яких має відповідати певним вимогам, зокрема вимогам відкритості і прозорості. При цьому постає питання – які саме критерії слід враховувати при дослідженні інформаційної прозорості вебсайту ЗВО.

Враховуючи, що інформаційна прозорість характеризує інформацію з точки зору її доступності, видимості, можливості поширення, інформативності, безпечності, цінності для користувача[2; 3], критерії інформаційної прозорості мають бути пов'язані з корпоративною культурою та соціальною відповідальністю, рівнем доступності, ступенем відповідальності суб'єкта господарювання, рівнем розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, рівнем ефективності використання інформації.